

UHODNETE, KDE BYDLĀ•ME? - I.

ĀĀEtrtek, 15 leden 2009

Ahoj Daní a všichni, tak jsme se pĀ™estĀ›hovali - do nového a hlavnĀ› vĀ›tšího bytu. Je to tu paráda, pod oknem nám huĀ•í splav a kdyĀ¾ se kouknu z bytu na kteroukoliv stranu, tak vidím krpál jako hrom a vĀ›kol samé lesy, lesy a lesy. Jak jinak taky, to uĀ¾ tak bývá, Ā¾e Ā™eka (místní sice Ā™íkají potok) teĀ•e v údolí dole a nalevo i napravo po proudu být do kopce, Ā¾e jo? Tak se není Ā•emu divit.

Je to ovšem paráda, jen nĀ›jakých 17 km od mĀ›sta, takĀ¾e autem co by kamenem dohodil, na kole co by dup, a uprostĀ™ed lesĀ™. No a co mĀ› nejvíc zaujalo, tak tady uĀ¾ byly Sudety. Já si pod tím pojmem pĀ™edstavila pohraniĀ•í, tedy, spíš oblast pár kiláskĀ™ od hranic, a tady jsme pĀ™itím ve vnitrozemí... Jo a chtĀ›li byste vĀ›dĀ›t, kde to vlastnĀ› nyní bydlíme? Tak tady je malá nápoVĀ›da. ZaĀ•nu turistikou, coĀ¾ bylo vlastnĀ› první, co jsme objevili. ProstĀ› jsme si vyš s koĀ•árkem, nĀ›kdy tedy s babyvakem, protoĀ¾e koĀ•árek by to nezvládl, a došli jsme. TakĀ¾e asi dva kilometry nás na VĀ›trný kopec a o kousek dál na Jedovou, Ā¾lutá turistická znaĀ•ka nás dovedla aĀ¾ sem, vĀ›bec jsem do té doby netušila, jaký je to kousek, jen pĀ™es kopec, zato cesta jako za trest, moc se po ní nechodí; není divu, takový Ā•ertovsk krpál, kus jdeš kolmo k vrstevnicím, no hrĀ™za. S koĀ•árkem po lesní cestĀ› se tam dá taky dojít, jenĀ¾e je to tak tĀ™ikrát delší. Na druhou stranu jsme lesem došli do vesnice, které vévodí televizní a rozhlasový vysílaĀ•, má nĀ›jakých 75 m na výšku a v noci svítí do okolí svým Ā•erveným svĀ›tlem; a kdyĀ¾ pĀ›jdeme ještĀ› o kousek posílení kofolou v restauraci pod vysílaĀ•em, dojdeme do ZOO a k jedné velmi známé bazilice, ale kdybych uvedla její jméno, tak by to bylo mooooc jednoduché. Tak jen taková zmínka, Ā¾e od roku 1995 byla povýšena na baziliku minor. No a další nápoVĀ›da bude historická. První zmínky o naší obci jsou uĀ¾ z roku 1364, to uĀ¾ se jmenovala podobnĀ› jako dnes, ale úplný zaĀ•átek je spojen s hradem Hluboký, který zde stál, a který v roce 1351 zdĀ›dil král a budoucí císaĀ™ Karel IV., který ho ovšem témĀ›r obratem o tĀ™i týdny pozdĀ›ji dal k dispozici svému bratrovi a moravskému markrabĀ›ti Janu JindĀ™ichovi. ĀĀeas šel dál a z hradu se stala zĀ™ícenina, moc ho nezbylo, a kdyĀ¾ tedy byli v Sudetách, i název obce byl nĀ›mecký, no a ze všech zkomolenin a jmen se asi nejznámĀ›jším stal název Hombok. OstatnĀ› naše obec má vlastnĀ› Ā•tyĀ™i Ā•ásti, které dohromady Ā•ítají Ā•tyĀ™i a pĀ›l tisíce obyvatel, coĀ¾ jsme se svým pĀ™istĀ›hváním vlastnĀ› pĀ™iĀ•inili i my, a navíc jsme se tu rozrostli o jednoho obyvatele navíc, naš GabĀ•ulku. Celou dobu jsem si myslela, Ā¾e naše obec je pomĀ›rnĀ› mladá, spíš jsem to tipovala tak na 19. století. O rozvoj obce a poĀ•et obyvatel se jistĀ› pĀ™iĀ•inilo zaloĀ¾ení továrny na hĀ™ebíky, a proto se této Ā•ásti, kde bydlím, hĀ™ebíková. Továrnu zaloĀ¾il Ignác Karel Machanek v roce 1854 a vedlo se mu tak dobĀ™e, Ā¾e po sedmi letech odkoupil upadající Ā¾elezĀ™ský závod v sousedním Marienthalu. PozdĀ›ji se tam vyrábĀ›ly plynové spotĀ™ebiĀ•e a nyní v jedné vyrábí firma, jejíĀ¾ jméno voní po medu, letecké motory a souĀ•ástky. V roce 1871 se zlepšila dostupnost obce vybudováním Ā¾elezniĀ•ní trati a dnes se sem dá velmi dobĀ™e dojet vlakem, osobáky i rychlíky jezdí docela na Ā•as, pokud na koleje nepadne pod tíhou snĀ›hu Ā•i silou vĀ›tru nĀ›jaký strom. No a nakonec vzpomenu moĀ¾ná nejznámĀ›jší dominantu naší obce (hlavnĀ› u mladých lidí), lyĀ¾aĀ™ský vlek nad kostelem, na kterém jsem si odjezdila své lyĀ¾aĀ™ zaĀ•átky po dlouhých 15 letech, kdy jsem na lyĀ¾ích nestála ani ve snu. TakĀ¾e shrnuto, jsem kousíĀ•ek od naší, dost známého a velkého okresního mĀ›sta, a pĀ™itím jsme uprostĀ™ed lesĀ™, máme tady vlek, lyĀ¾aĀ™skou školu, v létĀ› místo vleku minikáry, potok, zĀ™íceninu, školu, školku, obchody, poštu, hospody, kavárnu a cukrárnu, kostel a v neposlední Ā™adĀ› - v budovĀ› bývalé elektrárny v HĀ™ebíkové - je prý nyní stĀ•írma rumu. Ale nevím n vĀ›bec to tady po rumových kuliĀ•kách nevoní. Tak co, kudlanky a kudlánci - uhodnete, kde je nyní naše "doma"? Pavla VodomĀ›rka